

kommunale Skattelov, vil jeg indtrængende anmode ham om snarest muligt at fremsætte Forslag til en midlertidig Lov om Ændring af Skattelovens § 7, og da navnlig af to Bestemmelser i den; for det første den, hvor Ligning efter Ligningsmyndighedernes frie Skøn kun kan foretages for Indtægter i Købstæderne paa 1 000 Kr. og derunder og i Landkommunerne for Indtægter paa 800 Kr. og derunder, og dernæst den Bestemmelse, hvorefter Nedsættelsesprocenten ikke maa overstige 65 pCt. Da man i 1903 fastsatte Grænsen for det frie Skøn til 1 000 Kr. og 800 Kr., kunde dette maa-ske være en passende Grænse, skønt der allerede den Gang var mange, der mente, at Grænsen var for lav. Men nu, da Prisniveauet er steget med ca. 100 pCt., er der ingen Tvivl om, at de da satte Indtægtsgrænser er alt for urimeligt lave. En Indtægt paa 2 000 Kr. i 1919 svarer jo knap til en Indtægt paa 1 000 Kr. i 1903. I Aarhus, hvor man sikkert har de mildeste Ligningsregler, man har nogetsteds her i Landet, svarede en Skatteyder med 3 Børn og en Indtægt paa 1 000 Kr. før Krigen Skat af 100 Kr. eller 10 Kr. aarlig i Skat med en Skatteprocent paa 10. Hvis den samme Mand nu har 2 000 Kr., altsaa en Indtægt, der i Købeevne ikke overstiger hans Indtægt paa 1 000 Kr. for 4 Aar siden, kommer han til at svare Skat af 900 Kr., altsaa 90 Kr. Hvis han fik fuld Nedsættelse, vilde han komme til at svare Skat af knap 700 Kr. Men hvis der skal være Forhold i Skatteligningen, kan han ikke komme længere ned end til at svare Skat af 900 Kr. Det vil altsaa sige, at denne Mand har faaet sin Skat nidoblet, uagtet hans Indtægt i Værdi ikke er blevet en eneste Øre større. Det forekommer mig derfor, at der er god Grund til nu, i hvert Fald ved en midlertidig Lov, at faa Grænsen for det frie Skøn sat betydeligt op, i alt Fald fordoblet. Men er dette nødvendigt, saa er det i endnu højere Grad nødvendigt at faa Nedsættelsesprocenten 65 forøget, og jeg skal tillade mig med et ganske enkelt Eksempel at bevise min Paastand. I Aarhus svarede en Mand, der havde 1 500 Kr.s Indtægt og 3 Børn, før Krigen Skat af 500 Kr.; han fik altsaa den fulde Nedsættelse, som han efter Loven kunde faa. Hvis hans Indtægt nu er 3 000 Kr., altsaa i Værdi ganske svarende til, hvad den var før Krigen, skal han svare Skat af 2 500 Kr., altsaa med en Skatteprocent af 10: 250 Kr. Hans Skat er steget fra 50 til 250 Kr. om Aaret, uagtet hans Skatteevne ikke er steget det

allermindste. Det forekommer mig, at det er ganske urimeligt at kræve 250 Kr. i Kommuneskat af den Familieforsørger, som kun har 3 000 Kr. i Indtægt. Han kan ikke betale denne Skat uden at maatte paalægge sig selv og sin Familie de allerstørste Savn.

Jeg kunde nævne mange af den Slags Eksempler, men jeg skal indskrænke mig til disse to, idet jeg gaar ud fra, at de tilstrækkelig tydeligt viser, hvor nødvendigt det er at faa § 7 i Loven af 1903 ændret. Hvis den vedbliver at bestaa i uændret Skikkelse, vil det have til Følge, hvad det allerede har haft for indeværende Skatteaar, at de mindre Indtægter kommer til at svare langt større Skat, end man tilsigtede i 1903, fordi de Pris- og Indtægtsforhold, som man den Gang lagde til Grund for Skatteloven, ikke mere er til Stede. Jeg skal derfor indtrængende henstille til den højtærede Indenrigsminister snarest muligt at fremsætte Forslag til en midlertidig Lov om Ændringer paa de to Punkter, jeg her har omtalt, hvis den højtærede Minister da ikke skulde finde det rigtigere at fremsætte Forslag til en gennemgribende Reform af Skatteloven af 1903, hvilket sidste jeg selvfølgelig helst saa.

Indenrigsministeren (Rode): I Forbindelse med det foreliggende Lovforslag rejste det ærede Medlem, som nu talte (Stilling), Spørgsmaalet om en gennemgribende Revision af den kommunale Skattelov. Det ærede Medlem henpegede sikkert med Rette paa, at Skatteloven trænger til en Revision. Han mener, at Tiden dertil er kommet, og dertil kan man vel sige, at saa snart det er konstateret, at en Lov trænger til Ændring, maa Tiden til at ændre den være inde. Spørgsmaalet er vel imidlertid det, om ikke alle Lovgivningens forskellige Faktorer for Øjeblikket er optagne af en saadan Række af store Spørgsmaal, at det vil have sine Vanskeligheder netop nu at sætte ogsaa dette Spørgsmaal paa Dagsordenen. Der er jo i forskellige Kredse rejst Spørgsmaal om Adgang for Kommunerne til ved Lov at indføre kommunal Grundskyld og Grundværdistigningsafgift, og disse Spørgsmaal vil vel snart modnes saaledes, at Lovgivningsmagten maa tage Stilling til de herhen hørende betydningsfulde Problemer. Jeg havde ogsaa det Indtryk, at det ærede Medlem selv tænkte sig, at det vilde have sine Vanskeligheder saa hurtigt, som det ærede Medlem mente visse